TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

BİRKAÇ KONU VE YORUM

Yazan: Naci Konyar - 7 Haziran 2010

Bizim kültürümüzde mürşitler ‘ey oğul’ diyerek başlarlar nasihatlerine. Uzakdoğu kültüründe üstat’tır mürşitlerin adı.

‘ Hayırlı bir evlat olmanın yolu nedir? Diye sorunca üstat şunu söyledi: bugün için hayırlı bir evlat olmanın yolu ana baba’yı beslemek gibi görünüyor; ama insan köpeklerini atlarını da besler. Hürmet olmayınca aradaki fark nedir?…

Devletimiz de sosyal politikalar adı altında insanlarımıza kömür yardımında bulunuyor, gıda poşetleri veriyor, nakdi yardımlarda bulunuyor. Hayırlı bir devlet olmanın yolu olarak yürütülen bu politikalardan yardım alanların memnun kalacağı muhakkak da keşke bu yardımların içine birazcık da ‘alınteri’ koyabilsek…

Bir düşünür ‘ dünyada yapılan kötülüklerin yarısı ‘önemli olmak’ isteyen insanların eseridir’ diyor. Yazar Çetin Altan konuya bir başka yönden açıklık getiriyor. En büyük açlık ‘kişilik ve itibar açlığı’ insanlar yeryüzünden geçip giderken kendi kimliklerinin davulcu osuruğu gibi hiç fark edilmeden eriyip gitmesini kabullenemiyorlar. Kendilerine, şu veya bu şekilde üstünlüklerini göstererek başkalarına oranla daha çok var olduklarını kanıtlamak istiyorlar.

Üstünlüklerin gösterilmek istendiği, var olmanın kanıtlandığı yerler olarak da insanlar hep siyaseti ve siyaset sahnesini kullanmışlardır.

Demokrasi kültürümüze bir göz atacak olursak bizim demokrasi lügatimizde istifa diye bir sözcüğün olmadığını görürüz. Batıda seçimi kaybeden lider gider, bizde arka arkaya beş seçim kaybeden lider kalır, başkaları gider.

Bakınız demokrasinin beşiği İngiltere de seçimi kaybeden muhafazakâr parti lideri istifa ettikten sonra neler söylüyor.

‘ Kimse partiden önemli değildir, görevi bırakmanın zamanı geldi. Liderler için dinlenmek, partiler için de değişim önemlidir’

Bizde ise liderler ölünce, Çankaya’ya çıkarsa yada darbe olursa veya başlarına kaset gibi talihsizlikler gelirse ancak o koltuğu bırakabiliyorlar.

‘Memleketi taksim mi ederlermiş. Memleketin zaten neresi benim? Ereğli de kömür Fransız! Haydarpaşa da demir Alman. Yalnız Yemen de dökülen kan Türk! Üstünde ölüp altında gömülecek kadar toprak, bu mu memleket

Mithat Cemal (üç İstanbul)

Şimdi bizim gazetelerimizden okuyalım

İstihbaratı, ABD’ye bağladık

Ekonomiyi İMF’ye

Yasaları AB’ye

Telefon Arab’ın

Cep İngiliz’in

Bir limanı İsrailli’ye sattık.

Araç muayene Alman’ın

Fanila Ermeni

Sigorta Fransız’ın

Sigara, british-Amerikan

Banka Yunanlı’nın

Bu satırları okuduktan sonra neler düşündünüz? Güney doğuda şehit olan yavrularımızın feryatlarını yüreğinizde hissettiniz mi?…

Bir haftayı bırakınız bir günü bir gününe uymayan, gündem yığılmalarının yaşandığı ülkemizde olanlara bir cevap ararsınız ve sorarsınız bu halk ne zaman mutlu olacak diye.

Platon’un binlerce yıl önce söylediği bir cümle okur ümitlenirsiniz. Platon’a sormuşlar: -Bu halk ne zaman mutlu olacak? Platon cevap vermiş.

- Ya kral Filozof olacak ya da filozof kral olunca…

Sonra geçmiş gündemler gelir aklınıza, başınıza çuval geçirildiği o günleri unutmak isterken bayrağımızın asılı olduğu, insanlık adına yardım taşıyan geminizde dokuz yurttaşınızı katleder İsrail denen Amerikanın şımarık çocuğu…

Uğrarız sadmesine her gelenin

Bu da bir çiftesi hergelenin…

demenin hiç birimizi ferahlatmayacağını bilerek ‘bizi yönetenler niçin dünyayı zamanında okuyamıyorlar da hep başkalarının çalar saati ile uyanıyorlar.? Neden köklü çözümlere başvurmuyorlar da günü birlik çözümlerle vakit yitiriyorlar’ diye düşünürsünüz.

Ve de Kamuran İnan gibi bir devlet adamının söylediklerine hak vererek

‘Kuvvet konuşmaz, kuvvet konuşursa boşalır, sizi kimse ciddiye almaz’ sözlerine katılıp kendi kendinize sorarsınız:

Bizim ülkemizde krallar ne zaman filozof olacak ya da filozoflar kral…

Yorum Ekle

Naci Konyar